

**Tiesas (devītā palāta) 2015. gada 23. decembra spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika
(Lieta C-180/14) ⁽¹⁾**

**Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/88/EK — Darba laika organizēšana — Ikdienas atpūta —
Iknedēļas atpūta — Maksimālais nedēļas darba laiks**

(2016/C 068/07)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Patakia un M. van Beek)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji – A. Samoni-Rantou, N. Dafniou un S. Vodina)

Rezolutīvā daļa:

- 1) nepiemērojot vidējo nedēļas darba laiku, kas nepārsniedz 48 stundas, un nenodrošinot minimālo ikdienas atpūtas laika posmu, ne arī līdzvērtīgu kompensējošu atpūtas laika posmu tūlīt pēc darba laika, ko šim pēdējam minētajam atpūtas laika posmam būtu jākompensē, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 3. un 6. pantā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 184, 16.6.2014.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 17. decembra spriedums (Tribunal du travail de Liège (Beļģija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Abdoulaye Amadou Tall/Centre public d'action sociale de Huy
(Lieta C-239/14) ⁽¹⁾**

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Direktīva 2005/85/
EK — Minimālie standarti saistībā ar procedūru bēgļa statusa piešķiršanai vai atņemšanai dalībvalstīs —
39. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Patvēruma pieteikumu iesniegšana vairākās
dalībvalstīs — Pārsūdzība bez apturošas iedarbības par valsts kompetentās iestādes lēmumu neturpināt
turpmāka patvēruma pieteikuma pārbaudi — Sociālā aizsardzība — Eiropas Savienības Pamattiesību
harta — 19. panta 2. punkts — 47. pants**

(2016/C 068/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: Abdoulaye Amadou Tall

Atbildētājs: Centre public d'action sociale de Huy

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu, 39. pants, lasot to atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktam un 47. pantam, ir interpretējams tādējādi, ka tam pretrunā nav valsts tiesiskais regulējums, ar kuru netiek piešķirta apturoša iedarbība prasībai, kas celta par tādu lēmumu kā pamatlietā aplūkotais, neveikt turpmāka patvēruma pieteikuma pārbaudi.

(¹) OV C 223, 14.7.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 23. decembra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Air France-KLM*, iepriekš *Air France* (C-250/14), *Hop!-Brit Air SAS*, iepriekš *Brit Air* (C-289/14)/*Ministère des Finances et des Comptes publics*

(Apvienotās lietas C-250/14 un C-289/14) (¹)

Pievienotās vērtības nodoklis — Darbība, par kuru jāmaksā nodoklis, un iekasējamība — Gaisa transports — Nopirkta, bet neizmantota biļete — Transporta pakalpojuma izpilde — Biļetes izsniegšana — Nodokļa summas samaksas brīdis

(2016/C 068/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Air France-KLM*, iepriekš *Air France* (C-250/14), *Hop!-Brit Air SAS*, iepriekš *Brit Air* (C-289/14)

Atbildētāja: *Ministère des Finances et des Comptes publics*

Rezolutīvā daļa:

- 1) 2. panta 1. punkts un 10. panta 2. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvu 1999/59/EK, vēlāk – ar Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīvu 2001/115/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka aviosabiedrības veiktā biļešu izsniegšana ir apliekama ar pievienotās vērtības nodokli, ja pasažieri šīs izdotās biļetes nav izmantojuši un ja tie nevar saņemt atlīdzību par tām;
- 2) Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Direktīvu 1999/59 un vēlāk – ar Direktīvu 2001/115, 2. panta 1. punkts un 10. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažiera, kurš nav izmantojis aviobiļeti, biļetes pirkuma laikā samaksātais pievienotās vērtības nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad pati aviosabiedrība, trešā persona, kas rīkojas savā vārdā un uz sava rēķina, vai trešā persona savā vārdā, bet uz aviosabiedrības rēķina iekasē cenu par biļeti;